

## 77. Vylití Ducha Svatého.

V bibli vylíčený děj vylití Ducha Svatého na učedníky Syna Božího jest mnohým lidem dosud nevysvětlitelnou událostí. Hledí se na ni namnoze jako na něco neobyčejného, co se stalo jen tehdy jednou a přihodilo se tedy libovolně.

V tomto mylném náhledu jest však právě také příčina zdánlivě „nevysvětlitelného“.

Děj nestál tu ojedinele. Nebyl také zvlášť přivozen pro učedníky, nýbrž byla to událost *opakující se pravidelně* od počátku stvoření. S tímto poznáním přestává tento děj ihned býti nevysvětlitelným a stane se tak srozumitelným pro vážně hledající čtenáře poselství Grálu. Při tom neztratí však na velikosti, naopak, bude spíše ještě velkolepější.

Kdo studoval pozorně mé poselství Grálu, našel proto již i rozřešení, neboť četl vysvětlení nadepsané „Svatý Grál“. Tam jsem se zmiňoval o každoročně *pravidelně se opakujícím* obnovení síly pro veškeré stvoření. Jest to chvíle, ve které do svatého Grálu proudí nová Božská síla k udržení stvoření!

Tu objeví se na několik okamžiků nad Grálem „Svatá holubice“, která jest duchovně viditelnou formou přítomnosti Ducha Svatého. Patří přímo k „formě“ Svatého Ducha a tvoří tedy část jeho „formy“.

Jako jest kříž duchovně viditelnou formou Božské Pravdy, tak je holubice viditelnou formou Ducha Svatého. Ona *jest* skutečně tou formou, není jen jako forma myšlena! Protože jsem o tom již podrobně mluvil, odkazuji na přednášku <sup>1)</sup>.

Tato obnova síly Duchem Svatým, tedy živou Boží vůlí, která jest silou, děje se každého roku ve zcela určitou dobu v nejsvětější svatyni nejvyššího hradu nebo chrámu, který chová Svatý Grál. Jest to jediný spojovací bod stvoření se Stvořitelem a nazývá se proto také „hrad Grálu“.

Obnova může býti také označena jako vylití síly, tedy vylití Ducha Svatého. Ještě zřetelněji možno to označiti jako vylití síly *skrže* Ducha Svatého, neboť Duch Svatý není snad vylit, nýbrž on vylévá sílu!

Poněvadž v ten den byli učedníci shromážděni na památku svého Pána, který vstoupil na nebesa a slíbil jim, že pošle Ducha, tedy živou sílu, bylo tak dáno v této památce kotviště k tomu, aby nastalý v té době děj v čistém duchovnu působil dolů v určitém a tomuto ději odpovídajícím stupni bezprostředně a přímo až na učedníky, shromážděné na zemi a trvajcí v pobožnosti! Zvláště proto, že cesta k těmto učedníkům byla snáze umožněna a urovnána pozemským životem Syna Božího.

A z *tohoto* důvodu stalo se toto zázračné, jinak na zemi dříve nemožné, jehož prožití jest podáno v bibli. Evangelisté mohli líčiti *prožití*, ale ne vlastní děj, jehož sami neznali.

Svatodušní svátky nebo letnice platí u křesťanů, jako vzpomínka na tento děj. Tito však netuší, že asi v této době jest ve hradu Grálu po každé den Svaté holubice, to jest den obnovení síly pro stvoření *skrže* Ducha Svatého. Ovšem není to vždy přesně v den svátku letnic, jak jest na zemi vypočítáván, nýbrž děje se tak asi kolem této doby.

Tehdy shodovalo se shromáždění učedníků *přesně* se skutečným dějem! Zde na zemi bude se slaviti později pravidelně a také v *pravý* čas tento den jako nejvyšší a nejsvětější svátek lidstva, v němž Stvořitel vždy znovu dává stvoření svou udržující sílu. Bude to „Den Svaté holubice“, tedy den

Ducha Svatého, jako veliká modlitba díků k Bohu Otci!

Budou ho slaviti lidé, kteří konečně stojí *vědomě* ve stvoření, které se nyní naučili správně znáti v celém jeho působení. Jejich zbožným zaujetím stanoviska v této přesné době bude také možno, že v otevření se bude se zvratně působivě živé požehnání znovu snášeti až dolů na zem a rozlévati se do žíznivých duší, jako kdysi u učedníků.

Tato doba přinese pak mír a radost. Není již tak příliš vzdálena, pokud ovšem lidé neselhou a nechtějí býti ztraceni pro celou věčnost.

1)

Přednáška: [44. Svatý Grál.](#)